No. 2226 Zaterdag 4 September 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Vergadering

IN HET

„Kransje"

II.

Overgaande tot zijn eigenlijke voorstellen omtrent de *definitieve* maatregelen **voor een** WATERVOORZIENING, constateerde Pater EUWENS 1o. dat hij alleen de watervoorziening voor de *stad* en niet voor de haven wilde bespreken.

Zoolang de eigen bevolking van onze stad nog niet voldoende van water voorzien is, gaat het niet aan water naar buiten uit te voeren voor leverantie aan schepen van drink- en ketelwater.

Bovendien kunnen die booten overvloed van water en nog beter dan het onze verkrijgen in andere nabijgelegen havens, die ze toch moeten aandoen.

2o. Wat Spreker nu wil voorstellen, moet men niet hooger aanslaan dan 't verdient.

Spreker is geen *deskundige*, maar wat hij geeft, is niets meer dan een leekepraatje, dus ook alleen als zoodanig te aanvaarden en waarvan de waarde in ieder geval door een deskundige nader moet onderzocht worden.

3o. Er heerscht nog in den laatsten tijd een zeer groote mate van verwarring van denkbeelden. Het heeft nu den schijn alsof men moet zijn:

1o. voor of tegen den Raad, vóór of tegen het plan Molengraaff, vóór of tegen de watervoorziening.

Maar dat zijn geen idees, die elkaar dekken.

De groote droogte van dit jaar is wel de beste propagandist geweest voor een betere watervoorziening voor onze stad, zoodat er nu wel niemand meer zijn zal, die *tegen* een definitieve watervoorziening gekant is.

Doch laten we geen dwaasheden begaan, en meenen, omdat de Raad het plan Molengraaff heeft afgestemd, dat er daarom niets goeds is of niets deugt in dat plan. De Raad stond voor een moeilijke keuze: alles of niets, en daar hij het plan-Molengraaff *in zijn geheel* niet *kon* aanvaarden, heeft hij het verworpen.

Ook het oordeel van Prof. KRAUS is, onzes inziens, door velen in veel ongunstiger zin uitgelegd, dan waarop de woorden van Prof. K. recht geven. Reeds de Heer 'T SAS had bij het debat daarop terecht gewezen.

Prof. KRAUS zegt eigenlijk niets over het Plan MOLENGRAAFF wat de eigenlijke watervoorziening betreft. *Hij onthoudt zich van een oordeel;* „In bedoeld schrijven" zoo zeide de Voorzitter van den K. R. in de zitting van 16 Augustus, „geeft Prof Kr. te kennen dat hij, — evenals hij dit reeds eenige jaren geleden heeft gedaan —, ook thans meent zich te moeten onthouden van het geven van advies in zake bedoelde watervoorziening, omdat hij, als zijnde met de plaatselijke bodemsgesteldheid niet voldoende bekend, zich daartoe niet competent acht. Hij heeft geen grond om aan de deugdelijkheid in algemeenen zin van het ontwerp van den mijningenieur Molengraaff te twijfelen."

Dus m. a. w. over de al of niet geschiktheid van die beide terreinen *Hato* en *Buena Bista* als *prises d'eau*, over de kwaliteit van het water spreekt hij geen oordeel uit.

Alleen is zijn oordeel ongunstig over de uitwerking der plannen, die onvoldoende zijn om er naar te werken en nog minder om er een behoorlijk bestek naar te formuleeren in geval het werk bij aanbesteding door een aannemer zou worden uitgevoerd.

Doch dit laatste doet aan de waarde van de geschiktheid van de terreinen *Hato* en *Buena Bista* niets af.

En ook die onvoldoende uitwerking der plannen valt nog te verontschuldigen, zooals de Heer 'T SAS opmerkte, omdat het plan Molengraaff eigenlijk bedoeld was om in eigen beheer en niet door een aannemer te worden uitgevoerd.

Een derde grief tegen het plan M bracht de Voorzitter de Heer H. J. VOOREN op 't einde der vergadering ter tafel, doch hetgeen we hier willen inlasschen.

De Voorzitter zeide: „Ik kan U mededeelen, dat een zeer gezaghebbend deskundige in Nederland, een mijningenieur, lid van de *Kon. Academie van Wetenschappen,* — die zich speciaal op de hydrologie heeft toegelegd, die zich ook in de praktijk op dat gebied heeft bewogen en watervoorzieningen en waterleidingen tot stand heeft gebracht, — als zijn oordeel heeft uitgesproken, dat een watervoorziening van 200 ton per dag voor Willemstad, een havenstad met toenemend vertier, gelijk staat met *geen watervoorziening.*

„Volgens dien deskundige zou men goed doen, voor Willemstad te rekenen op minstens het 3 dubbele van de hoeveelheid door Ir. Molen graaff berekend."

Ook hiermede zijn wij het volkomen eens. In een der nrs. van den *Amigoe* hebben ook wij dit vroeger uitdrukkelijk gezegd. Zoo nièt het eerste jaar, toch zeker na eenige jaren van exploitatie dezer waterleiding zal het blijken dat de hoeveelheid van 200 à 300 ton per dag totaal onvoldoende is.

Overgaande tot zijn eigenlijk voorstel zeide Pater Euwens.

De grootste oppositie tegen het plan M. bestaat tegen het *Hato*-gedeelte, en in den laatsten tijd niet meer zoozeer wat de *kwaliteit*, als wel wat de kwantiteit van het water betreft en vooral wat de zeer hooge kosten van uitvoering betreft van dit gedeelte. Bovendien en door den grooten afstand van de stad en door de kostbare werken, die er mee gemoeid zijn, zal het langen tijd duren, eer dit gedeelte klaar en in exploitatie kan gebracht worden.

Daarom gelooven wij, dat het de instemming heeft van deze vergaderingen en ook van het allergrootste deel der bevolking, als we het Hato-gedeelte althans voor de eerste jaren geheel uitschakelen. Mocht het later nuttig, noodig of noodzakelijk blijken, dan kan men het toch opnieuw in studie nemen.

Blijft dus over het *Buena-Bista*-gedeelte, dat zooals wel iedereen heeft kunnen constateeren, de sympathie heeft van bijna iedereen, ook van de leden van den Kol. Raad.

Doch sympathie alléén is een slechte garantie voor een watervoorziening.

Wij moeten een veiligen waarborg hebben, niet alleen dat de *kwaliteit* van het water van Buena-Bista goed is, maar ook dat dit terrein ons *voldoende* water kan leveren *ook in den drogen tijd*. En welken waarborg hebben wij daarvoor?

Ir. Molengraaff had er een zwaar hoofd in en adviseerde daarom, dat alleen *Buena-Bista* in combinatie met *Hato* de stad voldoende water zou kunnen leveren.

Nu zijn er genoeg anderen, die beweren, dat *Buena-Bista* water in overvloed bezit. Wat hiervan te zeggen?

Spreker antwoordde hierop, dat niemand dit met zekerheid weet. Over de waterrijkdom van *Buena-Bista* weten we veel minder dan van Hato.

Van Hato weten we nog iets. Daar loopt het water uit de bronnen geregeld weg, en kan de hoeveelheid, voor zoover deze in regentijd en tijdens de droogte zeer sterk afwisselt, tamelijk nauwkeurig opgemeten worden.

Bij de putten van *Buena Bista* is dat *niet* het geval, Daar loopt het niet weg, althans niet naar de oppervlakte. Het wordt evenmin geregeld afgepompt. En al wordt er nu ook in sommige tijden 25 of 50 of zelfs 100 ton daags uit die putten opgemalen, dan is dat nog geen bewijs, dat ze ons ten allen tijde een minimum hoeveelheid van 200 à 300 ton daags zullen kunnen leveren.

De Heer 'T SAS heeft in zijn rede op 10 Aug. in de loge *Igualdad* eenige cijfers genoemd, die moeten bewijzen dat Buena B. volop water heeft, doch welke cijfers absoluut niets bewijzen. Tot verduidelijking geven we hierbij een zeer oppervlakkig ruw schetskaartje van het terrein.

In die Vergadering van 10 Aug. heeft de Heer 'T SAS het terrein *Buena Bista* op de volgende wijze opgehemeld:

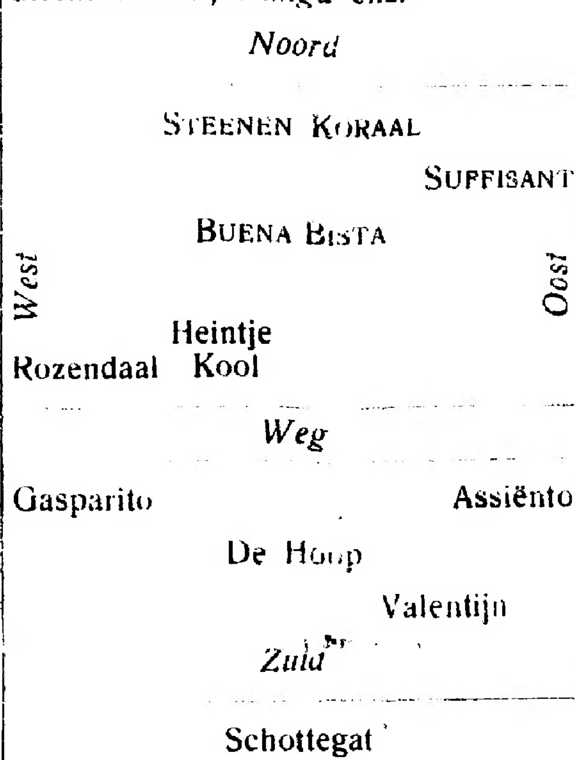
„Hoe groot is de neerslag van het complex *Bonabista*? Maar eventjes 400 H. A. of 4 millioen M².

„Het neerslaggebied van de plantages *Valentijn, Heintje Kool. Gasparito,* en *Rozendaal,* groot 220 H. A. is in handen van het Gouvernement. Van deze plantages wordt thans 95 ton water per dag per trucks naar de stad gebracht, ongerekend nog het water, dat door middel van pontjes door verschillende firma's naar de stad wordt getransporteerd.

Het Gouv. breng per dag 6 ton per dag naar de stad.

„Hierbij komt, dat het Gouvernement behalve deze 220 nog 180 H. A. bezit ter weerszijden van het genoemde neerslaggebied gelegen. Dit om te bewijzen, dat het niet aangaat het complex *Bonabista* te negeeren."

Bovenstaande woorden zeggen niets in het voordeel van Bonabista. Om dit te begrijpen, sla men een blik op het schetskaartje: De terreinen *Gasparito, Heintje Kool, de Hoop, Valentijn* zijn in handen van particulieren en niet van het Gouvernement, doch deze genoemde plaatsen onttrekken ook het water aan de gouvernementsgronden van *Bonabista* en aan de ter zijde en nog meer Noordelijk gelegen terreinen *Steenenkoraal, Kangu* enz.

Het geheele gebied van dit schetskaartje kan men dus als één neerslaggebied beschouwen, m. a. w. de regen, die er op valt, trekt in den bodem en komt ten goede aan alle putten, die er op dat geheele terrein nanwezig zijn. Doch met een groot verschil. Dat geheel terrein van het schetskaartje is sterk hellend naar het Zuiden.

Bonabista en wat noordelijk is, ligt veel hooger dan wat zuidelijk van den openbaren weg ligt. Terwijl Bonabista en de ter zijde en noordelijk gelegen gronden ongeveer op een gemiddelde hoogte van 40 à 50 M liggen, zijn de particuliere terreinen ten zuiden van den weg, tamelijk laag en vlak en zeker niet hooger dan 8 à 10 Meter boven de zee. Nu is dat terrein een z.g. n. diabaas terrein, d. w. z. de benedenlagen bestaan uit massieve, voor water ondoordringbare diabaas. De bovenlagen bestaan uit zeer poreuse losse verweerde gruisgrond van diabaas. Nu kan men als algemeenen regel aannemen, dat de helling van de oppervlakte van den benedengrond, dus van de massieve diabaas, dezelfde is en in dezelfde richting loopt als van den bovengrond.

De Heer W. JONCKHEER interrumpeert hier: „Dat is *niet altijd* het geval."

Spreker antwoordt hierop:

Best mogelijk, dat dit niet altijd het geval is, maar de Heer JONCKHEER kan, evenmin als spreker, weten wanneer het wèl en wanneer het *niet* het geval is, omdat hij ook niet onder die bovenlagen kan kijken. Doch algemeene regel is het zeker. Wanneer een terrein niet kunstmatig is afgegraven of opgehoogd, is de helling van het vaste gesteente beneden ongeveer dezelfde als van den bovengrond. Dat bewijzen ook de rooien, die over dat terrein loopen. In die rooien is de loop van het water dezelfde als in de aardlagen, doch grootere hoeveelheden water worden in die rooien plotseling en veel sneller verplaatst. In de aardvlagen geschiedt dat heel veel langzamer en geleidelijk

Omdat dus de putten ten Zuiden van den weg van de plantages *de Hoop* en *Valentijn* (en dit geldt ook voor het laag gelegen *Heintje Kool*) op een veel lager niveau liggen, dan de putten van Bonabista, moeten zij ook veel méér en langer tijd water bevatten dan de hooger gelegen putten van Bonabista, of nog duidelijker gezegd: de putten van *de Hoop, Valentijn* en *Heintje Kool* onttrekken het water van hun eigen terrein, maar bovendien ook van het Noordelijk hooger gelegen terrein van Bonabista, terwijl die van Bonabista door hun hoogere ligging onmogelijk profijt kunnen trekken van het lager gelegen terrein ten Zuiden van den weg, waarop de Hoop en Valentijn ligt.

Men kan dus, zooals men ziet, de waarde van de putten van Bonabista ook overschatten en daar die putten nooit op *volle kracht*, en in den regentijd en tijdens de droogte, zijn afgepompt, kan niemand met eenige zekerheid zeggen, hoeveel water zij zullen of kunnen produceeren.

Spreker blijft voor zich pessimistisch gestemd en is van meening, dat het tegen kan vallen, en dat *Bonabista* alleën *op den duur* zeker niet in staat zal zijn om aan de stad 200 of 300 ton daags te kunnen leveren, ook bij langdurige droogte.

Daarom is Spreker van oordeel, dat in de toekomst zal blijken, dat Bonabista hoogstens alleen voor Otrabanda, dus het deel ten Westen van de haven, toereikend zal zijn. Zelfs gelooft Spr. het dringend noodzakelijk de putten op Bonabista of op andere gouvernementsterreinen daar in den omtrek uit te breiden om later aan het toenemend waterverbruik het hoofd te kunnen bieden.

Nu is bij slot van rekening toch natuurlijk het andere geval ook mogelijk, dat *Bonabista* erg kan meevallen, en ten allen tijde, dus zoowel in den regen- als in den drogen tijd, niet alleen Otrabanda, maar zelfs Pietermaai ruimschoots van water kan voorzien.

De buisleiding wordt dan door de haven naar het Oostelijk gedeelte van de stad doorgetrokken.

Spr. blijft echter als een daad van groote voorzichtigheid aanraden om ook ten Oosten der stad rondom het Schottegat, zoo mogelijk en bij voorkeur op Gouvernementsterreinen, naar plaatsen met voldoende grondwater, geschikt voor drinkwater, te zoeken, of wel om van hieruit terstond rechtstreeks Pietermaai van water te voorzien of wel als reserve voor de toekomst om aan grooter en meer toenemend gebruik van water te kunnen voldoen.

Tegen het buizennet door de stad met de noodige aftapkranen in de straten en de twee reservoirs op het plateau van Habaai en Altena gelooft Spreker niet dat eenige serieuse oppositie bestaat. Wel zou ook hier eenigszins kunnen bezuinigd worden door in normale omstandigheden alleen bij middel van windmolens het water naar die reservoirs op te pompen. Want als men ziet, dat de C. P. I. M. dagelijks over veel grooteren afstand een veel grootere hoeveelheid water alleen met windmolens naar de Isla verpompt, dan schijnt ons dat voor de stads-watervoorziening even goed mogelijk.

Doch al deze denkbeelden zijn ten slotte niets meer dan leekepraatjes. Ook een deskundige moet er zijn gedachten over laten gaan.

Nu is het best mogelijk dat de Heer IR. MOLENGKAAFF zelf daarvoor te vinden zal zijn. Doch Pater Euwens gelooft niet, dat dit bij hem van harte zal gaan. Als men eerst zijn eigen plan in stukken heeft zien breken, behoeft men niet te verwachten, dat de bouwheer veel goesting zal hebben uit die brokstukken weer een ander plan te zamen stellen. Doch tegenover het publiek zal het bovendien een nog veel grooteren waarborg opleveren, wanneer een andere deskundige daarover zijn advies zou uitbrengen.

En dan denkt spr. op de eerste plaats aan een der Ingenieurs van de Isla, die met onze locale toestanden en speciaal met het Curaçaosche waterprobleem op de hoogte, dit voor de Isla reeds tot bevredigende oplossing bracht.

Ten slotte gaf spreker aan den Voorzitter in overweging een commissie te benoemen, die de *tijdelijke* en *definitieve* watervoorziening voor onze stad nader in studie zou nemen.

Hierna vroeg Mr. G. H. ESKES, de juridische adviseur van de C. P. I. M., het woord en verzocht de Isla liever heelemaal buiten deze aangelegenheid te laten. De C. P. I. M. voelt er zeker veel voor ook de bevolking te helpen, doch voorloopig stelt zij 't nog meer op prijs niet in onmin met het Bestuur der kolonie te leven. Daar de gemachtigde v. h. Bestuur in den Kol. Raad uitdrukkelijk verklaard heeft, dat de Gouverneur niet van zins is in de kwestie van de watervoorziening het advies van de Isla te vragen, kan de Isla zelf toch moeielijk haar advies aan het Bestuur gaan opdringen.

Pater Euwens antwoordde hierop, dat hij dit standpunt heel redelijk vindt en best kan begrijpen. Maar wenscht toch iets daartegen in het midden te brengen. In die dagen, toen de gemachtigde van het Bestuur die verklaring aflegde, stonden de zaken anders dan ze *nu* staan. *Toen* was bekend, dat de Minister v. Kolonien het advies van Prof. Kraus had gevraagd en diens antwoord was nog niet ingekomen.

Fatsoenlijkheidshalve kon de Gouverneur toen niet achterom het advies van iemand anders gaan vragen.

Nu echter is het antwoord van Prof, Kraus wèl losgekomen. Maar zooals we boven duidelijk hebben aangetoond, blijkt het geen advies te zijn.

Hij verklaart uitdrukkelijk, dat hij zich liever van advies onthoudt, omdat hij met de Curaçaosche bodemsgesteldheid niet voldoende bekend zijnde, zich niet competent acht, hier een oordeel uit te spreken. Er kan dus noch voor den Minister van Kol. noch voor Prof. Kraus het minste affront in gelegen zijn, als wij nu het advies van iemand anders vragen en dan ligt het voor de hand het eerst bij de Isla aan te kloppen, die door haar Ingenieurs het best van dit vraagstuk op de hoogte is.

De Heer ESKES was nog niet over-

tuigd en verzekerde, dat er niet op te rekenen valt, dat de Isla haar standpunt zal wijzigen zoolang niet duidelijk gebleken is, dat ook de Gouverneur in deze kwestie zijn standpunt gewijzigd heeft.

Waarop Pater Euwens antwoordde, dat het ook volstrekt niet de bedoeling is, dat nog van avond de Isla zich bereid verklaart dat advies te geven of nu reeds terstond een zijner ingenieurs afstaat om in de Commissie zitting te nemen. Spreker kan zich *niet* voorstellen, dat nu het antwoord van Prof. Kraus gepubliceerd is, dat de Gouverneur *nu* nog ernstig bezwaar kan maken het advies van de Isla in te winnen.

En wanneer van den kant van den Gouverneur, daar verder geen bezwaar tegen bestaat, dan twijfelt Spreker er evenmin aan of ook de Heer ANSINGH, de directeur van de C. P. I. M., zal ook hierin der Commissie ter wille zijn, en een zijner Ingenieurs als lid der Commissie voor het geven van advies in onze watervoorziening willen af staan.

En toen verklaarde de Heer ESKES dat wanneer in dezen geest de bezwaren uit den weg geruimd werden, het voorstel door de Isla kon aanvaard worden.

Hiermede was Pater Euwens *au bout de son latin* en eindigde tot aller tevredenheid deze avond, nadat nog de leden dezer Commissie door den Voorzitter waren benoemd, zooals wij in het vorig nummer reeds vermeld hebben en waarover wij ook in dit nummer van heden nog meer bijzonderheden meedeelen.

Verbetering van de Handelskade en het Waaigat.

Eindverslag.

De kennisneming van de memorie van antwoord betreffende het onderhavige ontwerp heeft der afdeelingen aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Waar het Bestuur verklaart, de meening niet te deelen, dat het lezend publiek van elke finesse van een aan den Raad ingediend plan op de hoogte moet worden gesteld door middel van de tusschen den Gouverneur en den Raad gewisselde stukken, verzochten de leden, die de betrekkelijke opmerking maakten — ofschoon in het algemeen met het Bestuur hierover eens, — te mogen aanstippen, dat in het voorloopig verslag geen sprake is van elke finesse van welk plan ook, doch van een ontwerp, dat over meer dan een half millioen gulden loopt, terwijl er aan toegevoegd is dat met name de belastingbetalers in staat moesten gesteld worden zich een juiste voorstelling van zaken te maken en tevens alles te weten wat zulk een gewichtig ontwerp aangaat, welke opvatting bedoelde leden nog steeds juist moeten achten.

Vele leden merkten op, dat de mededeelingen in de memorie van antwoord betreffende de verlegging van het kadefront van de Handelskade verder in de St, Annabaai hunne bezwaren ten deze niet uit den weg hebben vermogen te ruimen. Zij wenschten het ten deze in het voorloopig verslag voorkomende nog eens te onderstrepen, speciaal wat betreft het verzoek eerst door een deskundige op maritiem gebied ten deze ingelicht te worden. Naar hunne meening moet angstvallig vermeden worden elke ruimte aan de haven te ontnemen en zij verklaarden huiverig te zijn hiertoe mede te werken. De haven van Willemstad toch is er tegenwoordig een, waarvan de tonnenmaat der bezoekende stoomers niet beperkt is tot 5 en 6000 ton, doch zeer vaak het dubbele dier hoeveelheden verre overschrijdt. Zij wilden dan ook liever de verbetering aangebracht zien door uitdieping langs de bestaande oeverlijn

Het wil enkelen leden voorkomen dat door de deskundigen niet is ontworpen een plan voor de havenverbetering met het oog op het toenemend verkeer en de vermeerdering der tonnenmaat der schepen, die onze haven aandoen en in den vervolge zullen bezoeken, doch dat ten deze alleen rekening is gehouden met enkele bijzondere punten vallende binnen een bepaalden gezichtskring, waarnaar de voorgestelde veranderingen zijn aangepast. Bij het innemen van een ander standpunt zou de correctie in de bocht in de as van de haven allicht zijn gevonden. Dat de verwijdering van het vooruitstekend punt aan den Westkant van de haven (de oude „Kraan" of „Ranca Master") is opgegeven om het correctief te vinden aan den Oostkant, is in dezen gedachtengang niet goed te verklaren.

Bij het streven naar verbetering van den toestand in de haven in den hier aangegeven zin zou niet op andere plaatsen worden overgegaan tot uitzetting van het tegenwoordig kadefront verder de haven in, in stede van prijs te stellen op het behoud daarvan met uitdieping daarlangs. De hier bedoelde leden vertrouwen dat het Bestuur alsnog deze aangelegenheid onder de oogen van deskundigen zal brengen, aangezien niet blijkt, dat bij vorige adviezen hiermede rekening gehouden is. Dat niet op naar de zienswijze dezer leden doelmatige wijze naar verbetering van de as der haven is gestreefd, vergemakkelijkt, naar gevreesd werd, de doorvaart naar het Schottegat niet.

In verband met het uitbrengen van het front van de Handelskade bij de Club de Gezelligheid 8½ Meter de haven in, werd door eenige leden er op gewezen, dat dan een uitspringende hoek zal ontstaan, waar het water, vooral bij het binnenkomen van groote schepen, op hinderlijke wijze tegen zal klotsen en opspringen, hetgeen deining en golving in de haven zal veroorzaken.

De vraag werd gesteld, of in het plan Boomsma, noodzakelijkheid bestaat de Handelskade ook aan het noordeinde, waar zij toch reeds een behoorlijke breedte heeft, verder naar voren te brengen.

De vrees werd geuit, dat ook na de verplaatsing van het oostelijk bruggehoofd de Emmabrug in een bocht zal liggen en dat zoodoende de trottoirs en leuningen aan de westzijde toch niet goed aan elkander zullen sluiten.

Aangezien het Bestuur eenerzijds mededeelt, dat in dit geval den Raad alle inlichten verschaft zijn, waarover het Bestuur zelf beschikt, en anderzijds verklaart dat voor een gemakkelijk in en uitstappen in of uit booten en ponten bij de vernieuwde Handelskade zorg zal worden gedragen, zonder nadere mededeeling op welke wijze zulks zal geschieden, werd de vraag gesteld of het plan Boomsma hierin niet voorziet. Indien in overweging mocht wezen trapjes in de verhoogde Handelskade te maken, zouden eenige leden gaarne willen weten hoeveel trapjes en waar die zullen worden aangebracht, zulks om opeenhooping van ponfjes enz. bij de aanlegplaatsen te voorkomen.

Van deze gelegenheid wilden enkele leden gebruik maken om ter kennis van het Bestuur te brengen, dat het verkeer in ponten en booten over de haven — vooral bij het dikwijls open zijn van de brug — zeer bemoeilijk wordt door de booten van particulieren en de loodsbooten, die langs de Handelskade komen te liggen. De vraag werd gesteld of de loodsbooten niet bezuiden de brug gemeerd kunnen wordên en de andere booten met den voor- of achtersteven tegen de kade aan kunnen liggen, zooals in andere havens gescniedt en waardoor meer ruimte overblijft voor de ponten.

Omtrent het bastion bleven eenige leden hun meening in het voorloopig verslag kenbaar gemaakt, handhaven, n. l. dat overgegaan zou dienen te worden tot afbreken van dezen sta-inden-weg en — aangezien ook wel gevoeld werd voor het bezwaar van ontruiming vaa het kantoorlokaal onder het bastion door de Spaar- en Beleenbank in dezen tijd van huizennood — spraken zij de hoop uit dat in het belang van de veiligheid van het verkeer tot sloopen van dat stukje fortmuur zal worden besloten, wanneer de bedoelde instelling een geschikt kantoor zal hebben kunnen krijgen.

Bij de hernieuwde bespreking van het Waaigat werd er door verschillende leden op aangedrongen den toch reeds niet breeden hals van het Waaigat niet nauwer te maken. Een vernauwing van 4½ Meter, waar die hals 35 Meter breed is, werd niet zoo gering gevonden. Men verzocht het Bestuur deze zaak nog eens in gezette overweging te willen nemen, er op wijzende dat niet diende vergeten te worden dat aan dien hals tegenwoordig ook ruimte ontnomen wordt door de motorbooten en lichters van de Curaçaosche Petroleum Industrie Maat schappij, terwijl er voorts aan den eenen kant particuliere gronden liggen en de rechten der eigenaren om daaraan schepen te doen meren moeten worden geëerbiedigd. Het Waaigat zal niet alleen dienst kunnen doen voor kleine zeilvaartuigen zooals in de memorie van antwoord gesteld, maar, naar verschillende leden meenen, ook voor groote schoeners.

Het deed verschillende leden aangenaam aan nu ook van Bestuurszijde te vernemen, dat vele menschen de voorkeur geven aan regenwater boven goed putwater.

De verwachting werd uitgesproken dat de uitvoering van het plan Waaigat zooals uit den boezem der afdeelingen voortgekomen en door het Bestuur overgenomen, toch zal meevallen en dat — waar het Bestuur in de memorie van antwoord mededeelt dat aanvankelijk f 515 000,— geraamd is en thans bericht dat het nieuwe plan exclusief aankoop huizen Boom f 560.000 —, derhalve met inbegrip van den koopprijs f 595 000—, zal kosten — de verhooging der raming met f 80. 000 — niet zal worden bereikt. In elk geval het plan zooals aanvankelijk ontworpen kon niet worden aanvaard en de voordeelen van het tweede plan wegen op tegen kosten, die het met zich medebrengt. Men wilde er op wijzen, dat in de raming der hoogere kosten ligt de aanleg van een weg en ook een oprit, terwijl bij het eerste plan het sloopen van aan te koopen gebouwen in het verlengde van de brug en andere Gouvernementsgebouwen en het aanleggen van nieuwe wegen niet uit konden blijven, zoodat de thans te voteeren meerdere uitgaven ten volle zijn te verantwoorden en er in werkelijkheid en als al het hier gememoreerde wordt overwogen, per slot van rekening geen grootere uitgaven zullen worden gedaan. waarbij het voordeel van een grootere zeilvaarthaven en de stadsverfraaiïng zelfs buiten beschouwing blijven.

Het Bestuur deelt zelfs mede en van andere zijden wordt het bevestigd, dat op aandringen van het Bestuur de eigenares van de brug over het Waaigat overgegaan is tot het bestellen van nieuwe peilers en ander ijzerwerk. De opmerking werd gemaakt dat de eigenares dier brug nu in een eigenaardigen toestand geraakt, aangezien zij op aandringen van het Bestuur tot reparatie is besloten en uitgaven heeft gedaan, terwijl aan den anderen kant op verzoek van het Bestuur die brug zelfs op korten termijn zal moeten worden weggeruimd.

Waar het Bestuur mededeelt, dat de tijd van uitvoering tusschen dit najaar en het volgend voorjaar kan gerekend worden te vallen, deelden eenige leden mede er prijs op te stellen, indien het Bestuur met meer juistheid zou kunnen aangeven wanneer een aanvang met de uitvoering der werken zal kunnen worden tegemoet gezien en wel in verband met den toestand der Handelskade die al meer en meer afbrokkelt.

Verscheidene leden konden aiet nalaten hier op te merken, dat, waar in de memorie van toelichting aangedrongen werd op een spoedige goedkeuring van het onderhavige ontwerp, en de afdeelingen binnen een week haar voorloopig verslag over dit zoo belangrijk ontwerp uitgebracht hebben, het de aandacht trekt, dat de memorie van antwoord 6 maanden op zich heeft doen wachten.

Een lid merkte hier tegen op, dat het Bestuur, het uit de afdeelingen voortgekomen plan betreffende de nieuwe brug over het Waaigat volgende, daarmede dus van zijn oorspronkelijk plan afwijkende, nieuwe studiën moest maken, wellicht nog den Hr. Boomsma moest hooren, en het zoodoende best mogelijk is, dat het de urgentie eenigszins liet varen en nu pas in staat is de memorie van antwoord in te dienen.

De afdeelingen verklaarden zich in beginsel ook algemeen voor het heffen van kadegelden. Echter konden niet alle leden zich met de meening van het Bestuur vereenigen, dat er geen verordening noodig was. Die kadegelden zijn vergoedingen voor het gebruik van *openbare* werken en, evenmin als algemeene bijdragen onafhankelijk van eenigen bijzonderen wederdienst, gelijk te stellen met contraprestatiën bij een civiel rechterlijke overeenkomst. In allen gevallen wilde men er op wijzen, dat indien geen verordening tot stand komt, de kadegelden niet zouden dienen te vallen onder de bepalingen betreffende de rechtspleging en invordering van belastingen (P. B. 1908, No 53) en dat er ernstige gevolgen voor 's Lands kas uit kunnen ontstaan.

Enkele leden herhaalden hier hun bezwaren tegen de „memorie" post. Naar hunne meening bestaat er geen grond voor een memoriepost nu het Bestuur de verschillende bedragen weet op te geven eu besloten is tot uitvoering van het tweede plan. Het begrip „memoriepost." ondergaat hier een aanmerkelijke uitbreiding.

Bezwaar kan er niet tegen worden gemaakt dat aan den Heer Ir. Boomsma een honorarium werd toegekend. Dit honorarium komt menig lid echter onevenredig hoog voor in verband met den korten tijd, die er mede was gemoeid was, en het feit, dat deze zaak al herhaaldelijk uitvoerig geventileerd was en dat kort daarop reeds, voor wat betreft de brug van Scharloo, wijziging in het plan moest worden gebracht.

Ten slotte wenschen verschillende leden te doen uitkomen, dat zij zich wederom met meer details dan anders het geval zou behoeven te zijn hebben ingelaten, omdat zij met leedwezen moeten mededeelen, dat het vertrouwen in de betrokken ambtenaren en het technisch personeel geschokt is. Zij moeten hier met nadruk verklaren dat het hier niet betreft het vertrouwen in het *Bestuur*, dat, zooals vanzelf spreekt, zich moet doen voorlichten en handelt op bekomen adviezen en de uitvoering aan de ambtenaren moet overlaten, doch dat het hier gaat over het vertrouwen in de in 's Landsdienst zijnde personen met de uitvoering der plannen belast.

In het vertrouwen, dat het Bestuur vóór of bij de openbare behandeling van dit ontwerp wel zijne meening over de gestelde vragen en gemaakte opmerkingen zal willen mededeelen, achten de afdeelingen de openbare behandeling van dit ontwerp voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 24n. Augustus 1926.

De Rapporteurs,

CHARLES ELLIS.

E. S. C. DE VEER ABRAHAMSZ.

Berichten uit de Kolonie.

De Koninginnefeesten op de „Isla."

Koningins-verjaardag behoort dit jaar alweer tot het verleden. Helaas, want hoe genoeglijk toch is de viering van dien dag voor onze oliekolonie geweest.

Van het begin tot het eind, — de feestelijkheden begonnen vroeg en eindigden laat, — zijn zij een waar succes geweest, en kenmerkten zij zich in het bijzonder door een vlot verloop en onderlinge harmonie. Wat een voldoening moet dit geweest zijn voor het Bestuur van de Sportclub, die toch de organisatie van de feestelijkheden op zich genomen had. Een oogenblik dreigde er een kink in de kabel te komen, toen den dag vóór de feesten, uit de stad bericht kwam, dat de militairen niet meer in staat bleken te zijn om een orkest samen te stellen. Waar de muzikale verzorging wel een onmisbaar deel vormde voor het geheele welslagen, werd na kort beraad full speed naar „*Scherpenheuvel*" gereden, teneinde daar de hulp in te roepen van de fraters om zoo mogelijk medewerking te verleenen met het jongensfanfarecorps. Een allerhartelijkste ontvangst en een directe bereidwilligheid werd hier ondervonden van de zijde der fraters en zoo gebeurde het dan, dat Zaterdagmorgen reeds om 8 uur frater VINCENTIANUS met zijn volledig ensemble aanwezig was op *Negropont* om bij de kinderoptocht met muziek aan het hoofd van den stoet op te marcheeren. De jongens van „*Scherpenheuvel*" bliezen dat het een lust was, daarachter de kinderen vroolijk zwaaiende met vlaggen, hetgeen maakte. dat de stemming er oogenblikkelijk in was.

Na dezen geslaagden rondgang werd direct begonnen met de wedstrijden zelf, welke niet alleen voor de deelnemende kinderen, doch ook voor de toeschouwers heel wat aardige momenten bracht.

Memoreeren wij bijvoorbeeld het zakloopen, aardappelloopen en niet te vergeten het kussengevecht, waarbij de tegenstanders met een kussen gewapend, schrijlings op een ingezeepte paal tegenover elkaar zittende, moesten probeeren elkander het eerst van de paal af te slaan, waarbij de verliezer dan terecht kwam in een daaronder met water gevuld gespannen zeil.

Om even na 12 uur was dit gedeelte van het feest afgeloopen. 's Middags om ongeveer één uur werd doorgegaan met de zeilwedstrijden, direct daarop gevolgd door de roeiwedstrijden.

Dit waterfestijn mocht zich ook verheugen in veler belangstelling.

Hierop werd het tooneel van den strijd verplaatst naar het voetbalveld „*Asiento*" en om even vier uur startte een peloton van ongeveer 14 wielrenners voor een vrij zwaren wegwedstrijd met hindernissen. Hierop kwam de beurt aan de dames, welke bewijzen moesten afleggen van hare bedrevenheid in het ringsteken.

Bij missteken volgde onverwijld de straf op de zonde in den vorm van een putswater, welke over de hoofden stortte uit een kantelend blik. Velen werden gestraft voor de prijswinner bekend was.

Na nu nog eerst een hinderniswedloop te hebben gehouden kwam tot slot een gecostumeerde voetbalwedstrijd. Laat het hier nog even de plaats zijn om te memoreeren dat ook tijdens den middag van half vier af tot het eind toe de vroolijke muzikanten van „*Scherpenheuvel*" hun tonen lieten klinken over het veld om ten slotte om ongeveer 6 uur afscheid van ons te nemen. Des avonds werd nog een lampion-optocht gehouden door de kinderen, waarna een filmvertooning de kleinen nog even vermaakte. De prijsuitreiking voor de gelukkige winnaars was eindelijk het besluit van dezen bij uitstek geslaagden dag.

Geen wonder dat vele ouderen toen nog geen lust gevoelden om huiswaarts te gaan doch liever eerst nog een dansje maakten.

Decoraties.

Bij gelegenheid van haar verjaardag, heeft H. M. Koningin Wilhelmina benoemd tot ridder in de Oranje-Nassau-Orde de Heeren D. MOLENKAMP, Chef van het Draadloos Station alhier en A. K. VALK. oud-Onderwijzer en landraad op St. Eustatius.

en toegekend de eeremedailje verbonden aan de Oranje-Nassau-orde in brons aan FELIPE JANSEN, Opzichter aan de wegen in de buitendistricten ten Westen van de stad.

Aan allen onze hartelijke gelukwenschen.

Koninginnedag.

Zooals wel uit het feestprogram voor dien dag kon verwacht worden, heeft het Koninginnefeest dit jaar een heel kalm stil verloop gehad. Volksspelen bleven geheel achterwege. Alleen het garnizoen en de Isla hebben werkelijk en mooi feest gevierd. Ook de bioscoopvoorstelling voor het publiek op het Brionplein viel tegen. Wij kunnen ons niet voorstellen, dat de heeren der feestcommissie deze films te voren uitgezocht en goedgekeurd hebben. Dan had men voor dat geld toch wel iets beters kunnen vinden. Gelukkig dat het Muziekkorps van de *Cur. R. K. Volksbond* met hun eerste publieke muziekuitvoering op het Brionplein op het slot nog de feeststemming er in bracht. Ook het vuurwerk was dit jaar naar eenstemmig gevoelen werkelijk mooi, en dat het zoo geregeld vlot van stapel liep, daarvoor verdient de oud-infanterist WYMAN een bijzonder compliment.

Commissie-Watervoorziening.

Deze Commissie, benoemd in de Vergadering gehouden in het *Kransgebouw* op Vrijdagavond 20 Augustus, bestaande uit de Heeren Dr. P. H. VAN DER HOOG, P. A. EUWENS, Dr. J. DE J. ARENDS, J. SUTHERLAND, H. J. COHEN HENRIQUEZ, J. M. MAAL en THEODOOR MARTIJN heeft deze week haar eerste bijeenkomst gehouden en de Commissie aangevuld met een nieuw lid, den Heer H. J. VOOREN, en dezen benoemd tot haren Voorzitter.

De eerste, meest dringende maatregel, door de commissie genomen, is het zenden van het volgende rekest aan ZExc. den Gouverneur van Curaçao.

Curaçao 1 September 1926.

Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao.

Geven met verschuldigden eerbied te kennen, ondergeteekenden, leden van het Comité voor de Watervoorziening, benoemd in de vergadering, gehouden op 20 Augustus j.l. in het *Kransgebouw* alhier:

dat de waternood onder de bevolking, niettegenstaande de regenbuien van de laatste dagen, nog altijd zeer groot is;

dat in verschillende wijken, vooral in de ver af gelegene, zeer moeilijk water te verkrijgen is;

dat het hoogst gewenscht is, dat van Overheidswege met den meesten spoed zoodanige maatregel worden getroffen, dat ook die wijken geregeld van water worden voorzien;

dat aan het Comité werd medegedeeld, dat het Gouvernement beschikt over 3 a 4 trucks, waarvoor momenteel geen werk is;

dat het Comité van meening is, dat daarvoor goed werk zou te vinden zijn, door deze in dienst te stellen voor de distributie van water in de wijken bovenbedoeld en wel op die wijze, dat aan elken bewoner niet meer dan 2 blikken water per dag worden geleverd;

dat, indien de verdeeling op dezelfde wijze kan geschieden, zooals thans van Gouvernementswege de landskantoren voorzien worden van water, deze niet onhygienischer is en dientengevolge geen klachten of ernstige ziekten te verwachten zijn;

dat het comité gaarne bereid is, desverlangd van voorlichting te dienen omtrent de wijken, waar de distributie het meest gewenscht is;

Redenen, waarom het Comité zich eerbiedig tot Uwe Excellentie wendt met het beleefd verzoek, om als eerste maatregel voor Watervoorziening het daarheen te willen leiden, dat met den meesten spoed van Gouvernementswege water wordt verstrekt in die wijken, waar de waternood groot is.

Hetwelk doende enz.

ATTENTIE

N.B. Deze Comissie dringt er bij de bewoners, die watergebrek lijden, omdat de trucks en ezelkarren, die water verkoopen, hun wijken en straten weinig of niet bezoeken, ten sterkste op aan, *zoo spoedig mogelijk*, daarvan een der bovengenoemde commissieleden, hetzij *mondeling* of schriftelijk in kennis te stellen.

Pastoor J. v. d. Veer.

A. s. Dinsdag 7 September is het 40 jaar geleden, dat de ZEerw. Pater JOS V. D. VEER, pastoor van Santa Rosa, hier op Curaçao kwam. Een lange diensttijd en met eere en nog steeds dagelijks als een jonge man in 't getouw. Onze gelukwenschen.

„Ina Vanterpool".

Men is weer in de oude fout teruggevallen. Deze week Woensdag namiddag is de *Ina Vanterpool* onverwachts naar de Bovenwindsche Eilanden vertrokken, zonder dat dag en uur van vertrek te voren was aangekondigd.

Waarom kan er met de billijke eischen van het publiek niet een beetje méér rekening worden gehouden?

Voetbal Competitiewedstrijd.

Aanstaande Zondag zal de Competitie beginnen tusschen *Asiento* en *D. F. C.*

Examens.

Gisteren slaagden voor het examen onderwijzer (es) 4e klasse de heeren: A. O. Wever en C. v. Thijs Coronel, en de Dames: Thomasse, (Zuster Olympia van Santa Rosa) en A. M. Francisco van Barber.

Onze gelukwenschen.

Uitgesteld.

De komst van de Amerikaansche vliegeniers, die op hun doorreis van Colón naar Maracai, de residentie van den President van Venezuela, aan Curaçao een bezoek zouden brengen, is om onbekende redenen voor onbepaalden tijd uitgesteld.

U. S. S. "Niagara".

Deze oorlogsbodem, van de Noord-Amerikaansche marine, die sinds eenigen tijd bezig is de kust van Venezuela in kaart te brengen en die Zaterdag als gewoonlijk onze haven binnenkwam, bracht deze keer het lijk mee van een matroos, lid van hare bemanning, die nadat hij op zee zelf een operatie van apendicitis met succes had ondergaan, kort daarop stierf aan longontsteking.

Terwijl het schip voor anker lag in de Golf van Maracaibo, werd de operatie door den scheepsdokter uitgevoerd, geassisteerd door 2 andere Amerikaansche doctoren, die speciaal voor dat doel vanuit het kamp in het olieveld *Zebarra* per vliegmachine aan boord werden gebracht.

Het lijk werd gebalsemd en j. l. Woensdag met het stoomschip *Maracaibo* van de *Red „D" Line* naar New-York verscheept.

Koloniale Raad.

Zitting van Woensdag 1 Sept. 1926.

Het ontwerp tot wijziging van het reglement van de *Curaçaosche Bank* en het ontwerp suppl. begrooting (HANDELSKADE EN WAAIGAT) werden ongewijzigd en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Vóór de beraadslagingen verzocht de voorzitter eventueele woordvoerders duidelijk te spreken en zich tot den Voorzitter te richten.

Bij de behandeling van het eerstgemelde ontwerp beantwoordde de Adm. van Financien de Heer H. SCHOTBORGH hetgeen door het lid de Veer Abrahamsz aangaande het QUOTUMSTELSEL in het midden was gebracht.

De opmerkingen in het Eindverslag over het ontwerp betreffende de *Handelskade* en het *Waaigat* gemaakt, werden door de Heer G. MOLENGRAAFF wn. Directeur van Openb. Werken, als gemachtigde van het Bestuur beantwoord. Over de technische zijde van dit ontwerp is verder door geen der leden gesproken.

De daarop gevolgde gedachtenwisseling, waaraan door verschillende leden en de beide gemachtigden van het Bestuur werd deelgenomen, liep uitsluitend over het financieele gedeelte nl. of de term *„memoriepost"* mocht worden gehandhaafd dan wel of een bepaald bedrag moest worden genoemd, verder over de verdeeling over meerdere dienstjaren, daar het werk in 1926 niet klaar kan zijn (de Heer Molengraaff heeft o.a. gezegd niet met zekerheid te kunnen mededeelen *wanneer* een *aanvang* kan worden gemaakt); en voorts over de verdeeling der uitgaven over meer jaren zonder overschrijding van het Rijkssubsidie en zonder overschrijding van de som, waarvoor de Raad zich eenige maanden geleden voor zoover noodig verbonden heeft te zorgen en welke som (indien althans niet op andere wijze te vinden) naar nu gebleken is, op fls. 80.000 te stellen is.

Handelskade en Waaigat.

Het groote nieuws van deze week is, dat de Kol. Raad in de zitting van Woensdagavond het groote plan tot verbetering van de Handelskade en Waaigat heeft aangenomen.

Bij al de kleine en groote bezwaren die nog in het *Eindverslag* door de Raadsleden tegen het plan geopperd waren, hadden we niet verwacht dat dit voorstel zoo grif door den Raad was aangenomen. Er was in het geheel geen oppositie. *Zonder hoofdelijke* stemming zelfs werd het aangenomen.

Het ontwerp is van IR. BOOMSMA, Chef van de Afdeeling: *Havenwerken* te Rotterdam.

Het is nog niet bekend, wanneer met het werk begonnen wordt. Waarschijnlijk niet vóór het einde dezes jaars.

Het werk is begroot op ± 560.000 fl

Na de verbreeding van den havenmond is dit werk het eerste groote werk tot verbetering en verfraaiïng van de haven, Handelskaden en het Waaigat.

Wij zullen naderhand meer technische bijzonderheden over dit werk meedeelen.

Dr. H. F. R. Hubrecht. ✝

Te Amsterdam is op ruim 81 jarigen leeftijd overleden Dr. H. F. R. HUBRECHT, o.a. oud-lid van de Tweede Kamer, voorzitter van de Kon. Vereeniging het Koloniaal Instituut. Met Dr. H. is heengegaan een Nederlander van groote verdiensten en van veelzijdigen levensarbeid. Het laatste tijdvak van zijn welbesteed leven is samengeweven met het *Koloniaal Instituut*, door hem in 1910 met den oudminister van Koloniën J. T. Cremer e.a. opgericht. Nog juist heeft Dr. H. de voltooiing van dezen tempel der koloniale wetenschap mogen aanschouwen, nadat hij tot tweemaal toe een half millioen had geschonken om den afbouw (welke gedurende de oorlogsjaren zeer bemoeilijkt is geworden) en inrichting van deze grootsche instelling mogelijk te maken.

De overledene was ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw en Commandeur in de Oranje Nassau-orde.

ALLERLEI.

Een reusachtige stuwdam te Berry

Te Eguzon (Indre, Frankrijk,) is de reusachtige stuwdam en de hydro-electrische fabriek ingewijd.

Deze dam sluit de Creuse af en is de grootste stuw van heel Frankrijk. Het aldus gevormde meer kan 30 millioen kub. meter water bevatten, al is er plaats voor 55 millioen kub. m. Als voorzorgsmaatregel werden twee bekkens gebouwd, die samen 2000 kub. m. water per seconde kunnen opvangen.

De fabriek zal deze waterkracht opvangen en in electriciteit omzetten voor de geleidelijke electrificatie der spoorwegen en de verlichting der Parijsche omgeving. De fabriek zal jaarlijks 120 millioen kilowatt-uur voortbrengen, Dit beteekent een besparing van 250.000 ton kolen.

Een fiets-vliegtuig?

Volgens een bericht uit Dijon aan *Echo de Paris* heeft een arbeider uit een groote fabriek te Dijon een fiets vervaardigd, die tevens een klein vliegtuig is, dat tot veertig, vijftig meter kan stijgen. In het begin van Augustus zal de uitvinder, die het resultaat van zijn arbeid tot dusver geheim had gehouden, vliegen voor het publiek.

Officieele Berichten.

De tijdelijke onderwijzer derde klasse W. C. Doesberg, werkzaam aan de Hendrikschool alhier, is definitief benoemd tot onderwijzer derde klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en overgeplaatst naar de Julianaschool op Aruba.

Aan de inwonende verpleegster in de polikliniek op Mundo Nobo alhier, Ernilia de Pool, is, op haar verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend.

Aan den heer Th. P. van der Linde, schrijver ter Administratie van financiën, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De adjunct-commies C. F. Boskaljon is eervol ontheven van de functien van ontvanger, notaris en chef van het postkantoor op St. Martin N. G., overgeplaatst naar Curaçao en werkzaam gesteld ten kantore van den Directeur van Openbare Werken; de hulp-landbouwkundige R. F. Baay is eervol ontheven van de functien van ontvanger enz. op St. Eustatius, overgeplaatst naar St. Martin N. G. en belast met de functien van ontvanger, chef van het postkantoor en notaris aldaar; de kommies der belastingen op St. Eustatius F. Cruger is tevens belast met de functien van ontvanger, ambtenaar bevoegd verklaard het openbaar ministerie aldaar uit te oefenen en notaris; en de gouvernementsgeneeskundige op St. Eustatius E. D. van Exel is aangewezen om bij overlijden, ziekte of andere wettige verhindering van den Gezaghebber, diens ambt waar te nemen.

Aan het lid van het Hof van Justitie alhier Dr. A. W. J. M. Desertine is, wegens ziekte, een maand binnenlandsch verlof verleend.

Aan den bode bij het Hof van Justitie, het Kantongerecht en den Voogdijraad alhier J. de Vos is, wegens gezondheidsredenen, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend en N. I. Heyzer is als zoodanig benoemd.

Aan den kommies-verificateur der belastingen alhier M. E. Dovale is twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

Dr. P. H. van der Hoog is, op zijn verzoek, eervol ontheven van de verdere waarneming van de betrekking van Directeur van den Openbare Gezondheidsdienst in Curaçao.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.

De helden der dankbaarheid.

Tachtig jaar lang werkten de liefdezusters in Evaux-les-Bains in Frankrijk ongemeen zegenrijk voor het volksonderwijs en wijdden zich ook op de meest opofferende wijze aan de ziekenverpleging.

Gedurende dezen tijd werden ze herhaaldelijk geprezen en genoten zij de dankbare liefde der bevolking. In hun volksscholen gaven zij geheel kosteloos onderwijs. Doch ook zij moesten bij het uitbreken der katholiekenvervolging in het jaar 1905 hun onderwijswerkzaamheden opgeven, daarentegen werden ze officieel wel als ziekenzusters erkend.

Maar in het jaar 1914 eischte een regeeringsbesluit de opheffing hunner kloosters en de inbeslagname hunner gebouwen. Daar echter in genoemd jaar de oorlog uitbrak, werd de uitvoering van dit besluit geschorst.

De zusters veranderden hun geheele kloosters in een ziekenhuis voor gewonde soldaten en verpleegden de zieken met een ijver, waarvoor ze door de militaire overheden ten hoogste geprezen werden. Zij gaven zich namelijk met den grootsten ijver aan de verpleging van besmettelijke zieken. Hun zelfverloochenende arbeid werd door de militaire overheden zoo hoog gewaardeerd, dat ze door deze zelfs ambtshalve beroepen werden voor de leiding voor het militaire ziekenhuis voor besmettelijke ziekten in Limoges. Ook hier moest de Staat haar arbeid als „boven allen lof verheven" roemen.

Nauwelijks was de vrede teruggekeerd, of de Fransche vrijmetselaarsregeering vernieuwde de hatelijke vervolgingsmaatregelen tegen de goede zusters en verlangde de uitvoering der wet van 1914, de inbeslagneming der kloosters. Deze moesten met de heele inrichting publiek verkocht worden. Men ging zelfs in de huichelarij zoover, dat men de kooper vooruit verplichtte, de zusters de voor haar zelf onontbeerlijke woonkamer en een bepaald deel van den tuin te laten, tot de zusters zouden zijn uitgestorven. Natuurlijk konden de zusters zulk een „edelmoedigheid" niet aannemen, daar hierbij het kloosterleven onmogelijk werd en zij aan de luimen der nieuwe „eigenaars" zouden zijn overgeleverd.

De bisschop van Limoges, de katholieke vereenigingen der Diocesen en zelfs een deel der radikale pers, veroordeelden deze ondankbaarheid der regeering ten zeerste en gelijk men zien kan, niet zonder gevolg, want dezer dagen kwam het bericht, dat de regeering voor den dapperen tegenstand der katholieken terug geweken is en het besluit aangaande de onteigening der kloosters heeft ingetrokken.

Moderne dansen. — Een lesje.

Moulay Youssef, de sultan van Marokko, die, gelijk men weet, op het oogenblik in Frankrijk vertoeft, woonde dezer dagen in een bekend restaurant in het Bois de Boulogne, in gezelschap van den Heer Steeg, resident-generaal van Marrokko, en den heer Painlevé, een dansuitvoering bij.

Toen de Mohammedaansche heerschers met de zekere oplettendheid de verschillende dans-evoluties, door „fashionable" Brittsche en Amerikaansche foxtrot-, tango- en Charleston-enthousiasten uitgevoerd, gadesloeg, meenden de hem vergezellende heeren, dat hun hooge gast wel bijzonder veel smaak in dit „stichtelijk" gedoe moest vinden.

Zij bleken zich echter weldra leelijk vergist te hebben. Want de sultan merkte na eenige oogenblikken van stil gepeins laconiek op: „Die dansen zijn hoogst eigenaardig. Ik kan niet begrijpen, hoe Westersche mannen hun vrouwen en dochters kunnen toestaan, zoo iets te doen!"

Een diep beschamend lesje, maar tevens wijzend op een zedenontaarding, waarvoor zelfs een mohammedaan afschuw gevoelt,

De z.g. „beschaving" in Europa heeft het ver gebaacht.

420 kilometer per uur?

De Engelsche bladen melden dat er op het oogenblik drie vliegtuigen van bijzondere constructie in aanbouw zijn met hat doel dezen herfst een snelheid van 300 mijl (480 K.M.) in het uur te bereiken en het wereldsnelheidsrecord in de lucht voor Engeland te veroveren. De vliegtuigen van het luchtministerie worden in het geheim op drie verschillende plaatsen gebouwd.

Vooraf zullen nog allerlei proeven genomen worden om na te gaan, welke wijzigingen men kan aanbrengen, om de snelheid van de vliegtuigen te vergrooten.

Een hulde aan de Kath. Kerk door de Republiek Peru.

Onder de groote republieken in Zuid-Amerika, is er heden met uitzondering van Ecuador en Uruguay, geen enkele, die niet in den besten vrede met de Kerk leeft. Tot die echter, welker regeering bijzonder vriendelijk tegenover de Kerk staat, behoort naast Brazilië en Columbia, ook de republiek Péru.

De hoofdstad Lima had een Aartsbisschoppelijk Paleis, dat nog uit den tijd der Spaansche ontdekking en verovering stamde. Het gebouw was reeds lang bouwvallig en onbruikbaar geworden. Nu liet de regeering een prachtigen nieuwbouw uitvoeren en schonk deze aan den Aartsbisschop van Lima. Bij de feestelijke overgave van de sleutels van dit Paleis, hield de president der Republiek, Dr. Loguida, een rede, waarin hij o. a. het volgende zeide:

„Jaren zijn voorbijgegaan zonder dat de edele hand van een weldoener of ook de Staat zelf deze historische bouw weder hersteld heeft en zoo aan onze verplichting tegenover de Kerk voldaan had. Mijn regeering heeft het oude plan opgenomen en voleindigd en inplaats der ruïnen, die ons geloof geen eer gaven, dit paleis geschapen. Dit nieuwe gebouw is een waardig teeken van onze godsdienstigheid en van onze cultuur.

Het ware onvergeeflijk, indien Lima, in de geheele wereld om zijn godsdienstige overleveringen bekend, dit bouwwerk verwaarloosd hadde, waarnaar van oudsher al degenen, den blik geheven hebben, die een troost of een raad zochten, en waarheen zich allen wendden. die de weldadige naastenliefde noodig hadden. Mij persoonlijk, als hoofd der regeering, strekt het tot een bijzondere vreugde, een werk beëindigd te zien, dat mij, als katholiek burger van dezen Staat, steeds nauw aan het hart gelegen heeft,

Excellentie! Indien ik U de sleutels van dit huis overhandig, vervul ik een mij heiligen plicht en een plicht van mijn geliefde mede-burgers, wier godsdienstige overtuiging ik het nooit zou wagen aan te tasten, daar het mij in den hoogsten graad onverstandig voorkomt een anti-godsdienstige en onverdraagzame politiek te gebruiken, als middel om te regeeren.

De antigodsdienstigheid verzwakt de eenheid der naties, evenzoo als omgekeerd de eerzucht voor het geloof onzer vaderen ons groot en sterk maakt.

Gelukkig was Peru nooit het schouw tooneel van eigenlijke godsdiensttwisten. De Staat en de Kerk gingen hier steeds in volle eensgezindheid naast elkaar, tot groot voordeel der Republiek. Ik mijnerzijds wil niets ongedaan laten. wat den godsdienst in ons vaderland kan bevorderen en de zedelijke banden kan versterken, die ons volk innerlijk vereenigen".

Het blijkt wel, of sommige woorden dezer rede rechtstreeks tegen Mexico gericht zijn. In ieder geval kan men dáár er een lesje aan nemen.

De strijd tegen de onzedelijkheid.

Te Florence heeft zich het volgende voorval afgespeeld.

Pater Leonardo Daprato had een reeks preeken tegen de onzedelijkheid gehouden.

Na zijn slot-predikatie verzamelde zich voor het portaal der kerk van Maria Boodschap een volksmenigte, die een hoogen brandstapel, waarop inmoreele boeken en geschriften, oprichte en dien onder gezangen brand stak.

Daarop zond de pater in naam der menigte aan Mussolini een telegram, waarin. onder verwijzing naar de onlangs uitgevaardigde politiemaatregel tegen het vloeken, ook maatregelen tegen de onzedelijke lectuur gevraagd werden.

De naleving der drankwet in de Ver. Staten.

Het grootste leger ooit georganiseerd ter handhaving van de anti-drankwetgeving in de Ver. Staten werd Donderdag 1 Juli gemobiliseerd door generaal Andrews, den opperste leider van de drankwets-toepassing. Dien dag werden 4000 man in dienst genomen, die zullen worden gebruikt voor de krachtigste campagne tegen drankwetovertredingen, nog ooit gehouden sinds de anti-drankwet, zeven jaar geleden was aangenomen.

Deze actie staat in verband met het crediet van $ 29.000.000 door het Congres onlangs toegestaan voor toepassing der drankwet. De actie zal vooral gericht zijn tegen de drankleveranciers.

De katholieke jeugd.

Onder de banier van het sociale Koningschap van Christus hebben in de eerste dagen van Juli de vertegenwoordigers van de Katholieke jeugd- en jongelingenvereenigingen van geheel Duitschland te Essen, het middelpunt der Rijnsch-Westfaalsche industrie, een congres gehouden, om den socialen nood der jeugd, welke vooral in deze stad met haar werkeloosheid zoo snel aan het daglicht treedt, tot een onderwerp van ernstige besprekingen te maken.

15000 Katholieke jongelingen, vereenigd in de drie districtsbonden van Essen stad en land begroetten hun broeders uit het heele rijk.

Na de Hoogmis, Zondag in de Münsterkerk, waarbij de aartsbisschop van Keulen, kardinaal Schulte, tegenwoordig was, werd in de groote stadsgehoorzaal het congres geopend.

De algemeene voorzitter, prelaat Mosterts, hield de openingsrede en herinnerde er aan dat 4394 Katholieke jongelingen-vereenigingen met 382.500 leden bij den bond zijn aangesloten. In het bijzonder heette hij welkom de zustervereenigingen uit Dantzig, Opper-Silezië en het Saargebied, die van Duitschen bodem werden losgescheurd, voorts die uit Holland, Zwitserland en Oostenrijk.

Kardinaal Schulte en burgemeester Brocht spraken vervolgens het congres toe.

In den namiddag trok een stoet van 30.000 deelnemers, de grootste welken Essen ooit aanschouwde, door de stad; 500 vaandels, 100 muziekkorpsen en 40 sportafdeelingen luisterden den optocht op.

Te huur.

Het mooie en geriefelijke heerenhuis (Chobolobo) (gelegen dicht bij de stad) waarin plaats is voor twee families. Het huis heeft twee verdiepingen, verscheidene kamers, badkamer, regenbak, garage en huizingen voor bedienden.

Inlichtingen te bekomen bij

Michael A. Correa

Heerenstraat 25

4—

Onze eerste reeks boekenkisten staat gereed naar boord te gaan. Wie helpt ons aan de volgende?

„Apostolaat der Zee".